**Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet**

►B

# KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EEG) nr 120/89

## av den 19 januari 1989

## om gemensamma tillämpningsföreskrifter för exportpålagor på jordbruksprodukter

(EGT L 16, 20.1.1989, s. 19)

Ändrad genom:

| | | Officiella tidningen | | |
|---|---|---|---|---|
| | | nr | sida | datum |
| ►M1 | Kommissionens förordning (EEG) nr 1431/93 av den 10 juni 1993 | L 140 | 27 | 11.6.1993 |
| ►M2 | Kommissionens förordning (EG) nr 2194/96 av den 15 november 1996 | L 293 | 3 | 16.11.1996 |
| ►M3 | Kommissionens förordning (EG) nr 910/2004 av den 29 april 2004 | L 163 | 63 | 30.4.2004 |
| ►M4 | Kommissionens förordning (EG) nr 1847/2006 av den 13 december 2006 | L 355 | 21 | 15.12.2006 |
| ►M5 | Kommissionens förordning (EU) nr 519/2013 av den 21 februari 2013 | L 158 | 74 | 10.6.2013 |

Anm.: I denna konsoliderade utgåva förekommer hänvisningar till den europeiska omräkningsenheten och/eller ecun. Från och med den 1 januari 1999 skall båda benämningarna förstås som hänvisningar till euron — rådets förordning (EEG) nr 3308/80 (EGT L 345, 20.12.1980, s. 1) och rådets förordning (EG) nr 1103/97 (EGT L 162, 19.6.1997, s. 1).

▼B

# KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EEG) nr 120/89

## av den 19 januari 1989

## om gemensamma tillämpningsföreskrifter för exportpålagor på jordbruksprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning nr 136/66/EEG av den 22 september 1966 om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter ([1]), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2210/88 ([2]), särskilt artiklarna 19.3 och 20.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 804/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ([3]), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1109/88 ([4]), särskilt artikel 13.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2180/71 av den 12 oktober 1971 om de allmänna bestämmelser som skall tillämpas på marknaden för mjölk och mjölkprodukter i händelse av försörjningssvårigheter ([5]), särskilt artikel 2.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1603/74 av den 25 juni 1974 om införande av en exportavgift på vissa spannmåls- och risprodukter samt mjölkbaserade produkter vilka innehåller tillsatt socker i händelse av försörjningssvårigheter i fråga om socker ([6]), särskilt artikel 1.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2727/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ([7]), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2221/88 ([8]), särskilt artikel 12.2 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2742/75 av den 29 oktober 1975 om produktionsbidrag för spannmål och ris ([9]), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1009/86 ([10]), särskilt artikel 8 a i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2747/75 av den 29 oktober 1975 om allmänna bestämmelser som skall tillämpas vid störningar på marknaden för spannmål ([11]), ändrad genom förordning (EEG) nr 2560/77 ([12]), särskilt artikel 4.1 i denna,

([1]) EGT nr 172, 30.9.1966, s. 3025/66.
([2]) EGT nr L 197, 26.7.1988, s. 1.
([3]) EGT nr L 148, 28.6.1968, s. 13.
([4]) EGT nr L 110, 29.4.1988, s. 27.
([5]) EGT nr L 231, 14.10.1971, s. 1.
([6]) EGT nr L 172, 27.6.1974, s. 9.
([7]) EGT nr L 281, 1.11.1975, s. 1.
([8]) EGT nr L 197, 26.7.1988, s. 16.
([9]) EGT nr L 281, 1.11.1975, s. 57.
([10]) EGT nr L 94, 9.4.1986, s. 6.
([11]) EGT nr L 281, 1.11.1975, s. 82.
([12]) EGT nr L 303, 28.11.1977, s. 1.

▼B

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1418/76 av den 21 juni 1976 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ([1]), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2229/88 ([2]), särskilt artikel 10.2 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1432/76 av den 21 juni 1976 om allmänna bestämmelser som skall tilllämpas vid störningar på marknaden för ris ([3]), särskilt artikel 4.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 426/86 av den 24 februari 1986 om den gemensamma organisationen av marknaden för bearbetade produkter av frukt och grönsaker ([4]), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2247/88 ([5]),

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 520/77 av den 14 mars 1977 om införande av en exportavgift på vissa bearbetade produkter av frukt och grönsaker som innehåller tillsatt socker, i händelse av försörjningssvårigheter i fråga om socker ([6]), särskilt artikel 1.4 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1785/81 ([7]) av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2306/88 ([8]), särskilt artiklarna 13.2, 18.4 och 18.5 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1650/86 av den 26 maj 1986 om bidrag och avgifter vid export av olivolja ([9]), särskilt artikel 6 i denna, och

med beaktande av följande:

I kommissionens förordning (EEG) nr 645/75 ([10]), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3677/86 ([11]), fastställs gemensamma tillämpningsföreskrifter för exportavgifter på jordbruksprodukter. Mot bakgrund av erfarenheten bör nya bestämmelser införas i den förordningen. För tydlighetens skull, och för att göra förvaltningen mer effektiv, bör de bestämmelser som finns på området därför omarbetas.

Exportavgifter ingår i de exportpålagor vars innebörd anges i artikel 1.2 e i rådets förordning (EEG) nr 2144/87 av den 13 juli 1987 om tullskuld ([12]), ändrad genom förordning (EEG) nr 4108/88 ([13]).

Exportavgifter bör inte tas ut när exporten sker enligt en licens med ett bidrag som är fastställt i förväg eller genom anbudsförfarande.

Viss export har ingen ekonomisk betydelse eller gäller mycket små kvantiteter. Det bör vara möjligt att befria sådan export från exportavgift.

([1]) EGT nr L 166, 25.6.1976, s. 1.
([2]) EGT nr L 197, 26.7.1988, s. 27.
([3]) EGT nr L 166, 25.6.1976, s. 39.
([4]) EGT nr L 49, 27.2.1986, s. 1.
([5]) EGT nr L 198, 26.7.1988, s. 21.
([6]) EGT nr L 73, 21.3.1977, s. 26.
([7]) EGT nr L 177, 1.7.1981, s. 4.
([8]) EGT nr L 201, 27.7.1988, s. 65.
([9]) EGT nr L 145, 30.5.1986, s. 8.
([10]) EGT nr L 67, 14.3.1975, s. 16.
([11]) EGT nr L 351, 12.12.1986, s. 1.
([12]) EGT nr L 201, 22. 7. 1987, s. 15.
([13]) EGT nr L 361, 29. 12. 1988, s. 2.

▼B

Det är nödvändigt att fastställa dels det datum som skall ligga till grund för fastställandet av exportavgiftssatsen och dels vilken medlemsstat som skall ta ut exportavgiften.

För att undvika export i spekulationssyfte bör det vidtas åtgärder så att de produkter för vilka exportdeklarationen har tagits emot lämnar gemenskapens tullområde inom en rimlig tid. Den frist på 60 dagar som är fastställd för de produkter som är berättigade till exportbidrag kan även användas i de fall då en exportavgift tas ut. För de fall då denna frist överskrids måste särskilda bestämmelser antas för fastställandet av exportavgiftssatsen.

Tullmyndigheternas uppgift underlättas om de produkter som är belagda med exportavgift befordras enligt ett annat förfarande än det som används för produkter som inte är belagda med exportavgift. Det bör därför fastställas att de produkter som är belagda med exportavgift befordras enligt förfarandet för extern gemenskapstransit.

För de fall då produkterna lämnar gemenskapens territorium under transporten från en plats till en annan inom gemenskapen, bör det fastställas bestämmelser som gör det möjligt att ta ut den berörda exportavgiften om produkterna inte återinförs till gemenskapen. Man bör därför tilllämpa bestämmelserna i kommissionens förordning (EEG) nr 1062/87 av den 27 mars 1987 om bestämmelser för genomförande och vissa förenklingar av gemenskapens transiteringsprocedur ([1]), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1469/88 ([2]).

Ansökningar om, eller utfärdande av exportlicenser utan förutfastställelse av bidraget kan ha gjorts, före den dag då produkterna beläggs med exportavgift. Bortsett från de fall då bidraget har fastställts i förväg bör det inte krävas att jordbruksprodukterna exporteras när produkterna beläggs med exportavgift. Därför bör sådana licensansökningar kunna tas tillbaka och sådana licenser bör kunna återkallas på berörd parts begäran. Den ställda säkerheten bör i så fall frisläppas.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandena från de berörda förvaltningskommittéerna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1*

Utan att det påverkar undantag som görs i särskilda gemenskapsbestämmelser för vissa jordbruksprodukter, fastställs i denna förordning gemensamma tillämpningsföreskrifter för sådana exportavgifter på jordbruksprodukter, nedan kallade *exportavgifter,* som avses i

— artikel 20.1 andra strecksatsen i förordning nr 136/66/EEG,

— artikel 2.1 i förordning (EEG) nr 2180/71,

— artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 1603/74,

([1]) EGT nr L 107, 22.4.1987, s. 1.
([2]) EGT nr L 132, 28.5.1988, s. 67.

▼B

— artikel 6.2 i förordning (EEG) nr 2742/75,

— artikel 2.1 första strecksatsen i förordning (EEG) nr 2747/75,

— artikel 2.1 första strecksatsen i förordning (EEG) nr 1432/76,

— artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 520/77,

— artikel 18.1 och 18.4 i förordning (EEG) nr 1785/81.

*Artikel 2*

Om inte annat fastställs i denna förordning skall exportavgifter tas ut på all tillfällig såväl som slutlig utförsel från gemenskapens tullområde av

a) produkter som omfattas av artikel 9.2 i fördraget oavsett om förpackningen omfattas av den artikeln eller inte,

b) produkter som inte omfattas av artikel 9.2 i fördraget men som har beståndsdelar belagda med exportavgifter vilka helt eller delvis omfattades av ovannämnda artikel innan de användes för framställningen av de exporterade produkterna.

*Artikel 3*

1. Exportavgifter skall inte tas ut på export för vilken ett exportbidrag har fastställts i förväg eller genom anbudsförfarande.

När det, för en sammansatt produkt, har förutfastställts ett exportbidrag för en eller flera av beståndsdelarna enligt artikel 8.3 i kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 ([1]), skall befrielse från exportavgift bara gälla denna eller dessa beståndsdelar.

2. Utöver vad som anges i kapitel 2 i rådets förordning (EEG) nr 918/83 ([2]) skall exportavgifter inte tas ut för följande:

a) Produkter som inom gemenskapen lastas som proviant på sjögående fartyg eller luftfartyg som trafikerar internationella linjer, förutsatt att kvantiteten inte överskrider vad som normalt förbrukas ombord på sådana fartyg.

b) Produkter avsedda för en medlemsstats väpnade styrkor som är stationerade utanför gemenskapens tullområde.

c) Små försändelser av icke-kommersiell natur, om den avgiftsbelagda delen av varje försändelse inte väger mer än tre kg. För tillämpningen av detta undantag gäller samma villkor som de som anges i artiklarna 29, 30 och 31 i förordning (EEG) nr 918/83, bortsett från villkoren om produkternas värde.

d) Varor i resandes personliga bagage, om den avgiftsbelagda delen inte väger mer än tre kg per resande. För tillämpningen av detta undantag

([1]) EGT nr L 351, 14.12.1987, s. 1.
([2]) EGT nr L 105, 23.4.1983, s. 1.

▼B

gäller samma villkor som de som anges i artiklarna 45-49 i förordning (EEG) nr 918/83, bortsett från villkoren om varans värde.

e) Produkter som omfattas av ett av förfarandena i artiklarna 4 och 5 i rådets förordning (EEG) nr 565/80 ([1]).

f) Sådana leveranser av proviant som avses i artikel 42.1 i förordning (EEG) nr 3665/87; villkoren i artikel 42.1 punkt 2 andra stycket 3-7 skall också tillämpas med nödvändiga ändringar.

3. För tillämpning av punkt 2 b skall det krävas dels att ett intyg, utfärdat av de aktuella väpnade styrkorna som bekräftar bestämmelsen för de produkter som exportdeklarationen avser, läggs fram för de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där exportdeklarationen har tagits emot, dels att produkternas ankomst till bestämmelsen garanteras.

*Artikel 4*

1. Förutom i de fall då exportavgiften fastställs i förväg eller genom anbudsförfarande, skall den avgift som används vara den som gällde den dag då tullmyndigheten tog emot exportdeklarationen för de avgiftsbelagda produkterna. Från och med detta mottagande skall produkterna hållas kvar under tullkontroll tills de lämnar gemenskapens tullområde.

Förutom i fall av force majeure gäller dock följande:

— Om produkterna lämnar gemenskapens tullområde senare än 60 dagar efter den dag då exportdeklarationen togs emot, eller

— om det inte, inom 12 månader från den dag då exportdeklarationen togs emot, har lagts fram bevis för att produkterna har lämnat gemenskapens tullområde

skall den exportavgift som tas ut vara den högsta av dem som har gällt under perioden från den dag då exportdeklarationen tas emot till den dag då produkterna lämnar gemenskapens tullområde. En avgift som har fastställts i förväg skall användas om den är högre än den högsta avgiften.

Vid tillämpningen av förra stycket skall det inte tas hänsyn till ett eventuellt fastställande av exportbidrag under perioden.

Bevis för att produkterna har lämnat gemenskapens tullområde skall läggas fram enligt samma förfarande som det som gäller för exportbidrag. Om detta bevis inte har lagts fram inom en frist på 12 månader från den dag då exportdeklarationen togs emot skall utförseln från gemenskapens tullområde anses ha skett på fristens sista dag.

2. Den dag då exportdeklarationen tas emot skall vara avgörande för fastställandet av kvantitet, slag och kännetecken för den produkt som skall exporteras.

3. För tillämpningen av denna artikel skall följande gälla för den högsta avgiftssatsen:

— Den skall vara uttryckt i ecu.

([1]) EGT nr L 62, 7.3.1980, s. 5.

▼B

— Den skall vara den högsta exportavgiften för den berörda produkten och bestämmelsen under den period då avgifterna jämförs.

4. En exportavgift som är fastställd genom anbudsförfarande skall betraktas som en avgift som är fastställd i förväg.

▼M2

*Artikel 4a*

1. Om artikel 4 ej är tillämplig och inget bidragsbelopp har beviljats för produkterna och om den frist på 60 dagar som föreskrivs i artikel 32.1 i förordning (EEG) nr 3665/87 eller i artikel 30.1 b i i förordning (EEG) nr 3719/88 inte iakttas, skall detta medföra att deklaranten påförs en tullskuld i enlighet med artikel 211 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 ([1]) till den tullsats som gäller enligt artikel 4.1 andra stycket, men på grundval av den ursprungligen godkända exportdeklarationens uppgifter beträffande de exporterade produkternas art, egenskaper och mängd.

Vid tillämpningen av denna punkt skall artikel 251.2 a sista stycket i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 ([2]) inte gälla.

2. Den plats där den tullskuld som anges i punkt 1 anses ha uppstått skall vara den där exportdeklarationen godkändes.

Från och med den dag då exportavgiften tillämpas för de produkter som avses i punkt 1 skall tullkontoret vid orten för utförsel från gemenskapens tullområde meddela det tullkontor där exportformaliteterna har fullgjorts datum för den faktiska utförseln från gemenskapens tullområde av de berörda produkterna genom att återsända kontrollblankett T5, en fotokopia av kontrollblankett T5 eller ett särskilt upprättat meddelande.

▼M4

Det dokument som sänts till det tullkontor där exportformaliteterna fullgjorts skall kompletteras av tullkontoret vid orten för utförsel med någon av uppgifterna i bilaga I.

▼M2

3. Om det tullkontor där exportformaliteterna fullgjorts inte är behörigt att indriva exportavgiften skall det i sin tur informera behörigt tullkontor på nationell nivå.

▼B

*Artikel 5*

1. Exportavgiften skall tas ut av den medlemsstat som det tullkontor som tar emot exportdeklarationen tillhör.

2. För de fall då exportavgiften varierar beroende på bestämmelse gäller följande:

a) Den avgift som gäller för bestämmelsen enligt den exportdeklaration som avses i artikel 4.1 skall tas ut, och en säkerhet skall ställas för den eventuella skillnaden mellan den avgiften och den högsta avgift som gäller den dag då exportdeklarationen tas emot.

([1]) EGT nr L 302, 19.10.1992, s. 1.
([2]) EGT nr L 253, 11.10.1993, s. 1.

▼B

b) När en sådan säkerhet ställs skall exportören, inom 12 månader efter dagen för mottagandet, lägga fram bevis för att produkten har importerats, utom i fall av force majeure. Framläggandet av beviset skall ske enligt artikel 18 i förordning (EEG) nr 3665/87.

c) Om det bevis som avses i b inte har lagts fram inom den föreskrivna fristen skall produkterna, utom i fall av force majeure, anses ha nått den bestämmelse för vilken avgiften är högst, och säkerheten skall förverkas och betraktas som en exportavgift.

d) Om det bevis som avses i b läggs fram inom den föreskrivna fristen skall säkerheten frisläppas i enlighet med den bestämmelse som produkten har nått och i förhållande till de kvantiteter för vilka detta bevis har lagts fram. Den eventuella del av säkerheten som inte frisläpps skall förverkas och betraktas som en exportavgift.

e) Om exportören inom den frist som anges i b lägger fram bevis på att produkten har nått en bestämmelse för vilken avgiften är lägre än den som har tagits ut skall det belopp som skall betalas korrigeras och den eventuella säkerheten frisläppas.

f) Säkerheten skall utgöras antingen av kontanter eller av en garanti från en institution som uppfyller de krav som ställs i den medlemsstat där exportdeklarationen tas emot.

3. Om den frist som avses i 2 b, c och e har överskridits trots att exportören har ansträngt sig att lägga fram bevisen i tid, får fristen på exportörens begäran förlängas så mycket som den exporterande medlemsstaten bedömer vara nödvändigt med tanke på de åberopade omständigheterna.

*Artikel 6*

Om det bevis som avses i artikel 4.1 fjärde stycket eller det bevis som avses i artikel 5.2 b läggs fram inom sex månader efter utgången av den frist som anges i de artiklarna, skall den avgift som skall betalas vara

a) den avgift som skulle ha tagits ut om fristen inte hade överskridits,

b) plus 15 % av skillnaden mellan den avgift som tas ut och det belopp som anges i a.

▼M1

*Artikel 7*

Så snart den exportdeklaration som har lagts fram för de produkter som anges i Artikel 2 a har tagits emot, skall det inte längre anses att dessa omfattas av artikel 9.2 i fördraget, och de skall därför försändas enligt artikel 3.2 c i rådets förordning (EEG) nr 2726/90 ([1]).

([1]) EGT nr L 262, 26.9.1990, s. 1.

▼**M1**

*Artikel 8*

1. När produkter som är belagda med en exportavgift försänds mellan två medlemsstater i enlighet med bestämmelserna i avdelning IX i kommissionens förordning (EEG) nr 1214/92 ([1]), skall punkterna 2 och 3 också tillämpas.

2. Det avsändande tullkontoret enligt förordning (EEG) nr 2726/90 skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att den exportavgift som avses i c tas ut när

a) det i ett dokument för intern transit inom gemenskapen anges att ett tullkontor som hör till en medlemsstat är bestämmelsetullkontor, och detta dokument inte innehåller den uppgift som anges i artikel 65 i förordning (EEG) nr 1214/92, eftersom den berörda produkten inte var belagd med exportavgift när deklarationen för intern transit inom gemenskapen bestyrktes, och

b) produkten visas upp för bestämmelsetullkontoret i ett EFTA-land i enlighet med avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och EFTA-länderna om en gemensam transitordning, och

c) en exportavgift som infördes efter den dag då deklarationen för intern transit inom gemenskapen bestyrktes gällde den dag då produkten visades upp för bestämmelsetullkontoret.

3. Om exportören på ett tillfredsställande sätt visar de behöriga myndigheterna att produkterna har lämnat gemenskapens tullområde vid en tidpunkt då det inte fanns någon exportavgift eller då exportavgiften var lägre än den som anges i punkt 2, skall ingen avgift tas ut eller, i tilllämpliga fall, den lägre avgiften tas ut.

4. När försändelsen mellan två medlemsstater av produkter som är belagda med en exportavgift inte sker i enlighet med bestämmelserna i avdelning IX i förordning (EEG) nr 1214/92, skall artikel 31 i kommissionens förordning (EEG) nr 3269/92 ([2]) tillämpas.

*Artikel 9*

1. En säkerhet skall ställas för produkter som förs ut i enlighet med avdelning IX i förordning (EEG) nr 1214/92 eller artikel 31 i förordning (EEG) nr 3269/92 för att säkerställa att exportavgiften tas ut om dessa produkter inte återinförs till gemenskapens tullområde; denna säkerhet skall ställas i enlighet med artikel 68.2 i förordning (EEG) nr 1214/92 eller på liknande sätt om artikel 31 i förordning (EEG) nr 3269/92 tillämpas.

2. Så snart det i den avsändande medlemsstaten läggs fram bevis för att produkterna har återinförts till gemenskapens tullområde, skall säkerheten frisläppas i förhållande till de kvantiteter för vilka bevis läggs fram.

([1]) EGT nr L 132, 16.3. (SIC! 5.) 1992, s. 1.
([2]) EGT nr L 326, 12.11.1992, s. 11.

▼M1

*Artikel 10*

Om en produkt omfattas av ett av de förenklade förfaranden som anges i avdelning X kapitel I i förordning (EEG) nr 1214/92 för transport till en bestämmelsestation eller för leverans till en mottagare inom gemenskapens tullområde, får det avsändande tullkontoret tillåta en ändring av transportavtalet som möjliggör att transporten slutar utanför tullområdet endast om det har vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att exportavgiften tas ut. I så fall skall den exportavgiftssats som används vara den avgiftssats som gäller den dag då deklarationen om export till tredje land tas emot av det avsändande tullkontoret.

▼B

*Artikel 11*

1. Om en exportavgift skall tas ut och produkterna återutförs i enlighet med artikel 6.2 andra stycket eller Artikel 11.3 andra stycket i rådets förordning (EEG) nr 1430/79 ([1]), skall en säkerhet ställas som motsvarar exportavgiften.

2. Följande skall gälla för den säkerhet som avses i punkt 1:

a) Den skall frisläppas om det beslutas om ett godkännande av en ansökan om återbetalning av, eller befrielse från, importavgiften.

b) Den skall förverkas och betraktas som en exportavgift om

— den ansökan som avses i a avslås, och

— exportavgiften inte betalas inom 30 dagar efter den dag då betalningsanmodan sker.

*Artikel 12*

Under perioder då exportavgiften för en viss produkt är större än noll får exportlicenser och ansökningar om licenser för den produkten tas tillbaka på den berörda partens begäran, utom i följande fall:

a) Licensen inbegriper ett exportbidrag som har fastställts i förväg eller genom anbudsförfarande.

b) Licensen är utfärdad på grundval av en ansökan som lämnats in den dag då en avgift tillämpades. Dagen för inlämnande av ansökan skall fastställas i enlighet med Artikel 15 i kommissionens förordning (EEG) nr 3719/88 ([2]).

c) Licensansökan avser en sådan licens som omfattas av a eller b.

I dessa fall skall den säkerhet som har ställts för licensen omedelbart frisläppas.

*Artikel 13*

1. Förordning (EEG) nr 645/75 upphör att gälla.

2. Hänvisningar till den förordning som har upphört att gälla enligt punkt 1 skall betraktas som hänvisningar till denna förordning.

([1]) EGT nr L 175, 12.7.1979, s. 1.
([2]) EGT nr L 331, 2.12.1988, s. 1.

▼**B**

Hänvisningar till artiklar i den förordning som har upphört att gälla skall läsas i enlighet med jämförelsetabellen i ►**M4** bilaga II. ◄

*Artikel 14*

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1989.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼M4

*BILAGA I*

Uppgifter som avses i artikel 4a.2 tredje stycket:

— *På bulgariska:* В приложение на член 4a от Регламент (ЕИО) № 120/89

— *På spanska:* Aplicación del artículo 4 *bis* del Reglamento (CEE) nº 120/89

— *På tjeckiska:* Použitelnost článku 4a nařízení (EHS) č. 120/89

— *På danska:* Anvendelse af artikel 4a i forordning (EØF) nr. 120/89

— *På tyska:* Anwendung von Artikel 4a der Verordnung (EWG) Nr. 120/89

— *På estniska:* Määruse (EMÜ) nr 120/89 artikli 4a kohaldamine

— *På grekiska:* Εφαρμογή του άρθρου 4α του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 120/89

— *På engelska:* Application of Article 4a of Regulation (EEC) No 120/89

— *På franska:* Application de l'article 4 *bis* du règlement (CEE) nº 120/89

▼M5

— *På kroatiska:* Primjena članka 4.a Uredbe (EEZ) br. 120/89

▼M4

— *På italienska:* Applicazione dell'articolo 4 *bis* del regolamento (CEE) n. 120/89

— *På lettiska:* Regulas (EEK) Nr. 120/89 4.a panta piemērošana

— *På litauiska:* Reglamento (EEB) Nr. 120/89 4 bis straipsnio taikymas

— *På ungerska:* A 120/89/EGK rendelet 4.a cikkének alkalmazása

— *På maltesiska:* Applikazzjoni ta' l-Artikolu 4 bis tar-regolament (KEE) nru 120/89

— *På nederländska:* Toepassing van artikel 4 bis van Verordening (EEG) nr. 120/89

— *På polska:* Stosowanie art. 4a rozporządzenia (EWG) nr 120/89

— *På portugisiska:* Aplicação do artigo 4.º-A do Regulamento (CEE) n.º 120/89

— *På rumänska:* Aplicarea articolului 4a din Regulamentul (CEE) nr. 120/89

— *På slovakiska:* Uplatňovanie článku 4a nariadenia (EHS) č. 120/89

— *På slovenska:* Uporaba člena 4 bis Uredbe (EGS) št. 120/89

— *På finska:* Asetuksen (ETY) N:o 120/89 4 a artiklan soveltaminen

— *På svenska:* I enlighet med artikel 4a i förordning (EEG) nr 120/89

▼M4

*BILAGA II*

▼B

**Jämförelsetabell**

| Förordning (EEG) nr 645/75 | Denna förordning |
|---|---|
| Artikel 1 | Artikel 1 |
| Artikel 2.1 | Artikel 2 |
| Artikel 2.2 | |
| Artikel 2a | Artikel 11 |
| Artikel 3 | Artikel 3 |
| Artikel 4 | Artikel 4 |
| Artikel 5 | Artikel 5 |
| — | Artikel 6 |
| — | Artikel 7 |
| Artikel 6 | Artikel 8.1 |
| Artikel 7 | Artikel 9 |
| Artikel 8 | Artikel 10 |
| Artikel 9 | — |
| Artikel 10 | Artikel 12 |
| Artikel 11 | Artikel 13 |
| Artikel 12 | Artikel 14 |